

کسانی که ایمانی به خود ندارند، خود را باور نکرده و ارزش‌های شان را نشناخته‌اند و نمی‌دانند کیستند، کجایند و چه می‌کنند، به «بهران هویت» مبتلا می‌شوند. می‌خواهند تصمیمی بگیرند اما چون معیارهای مورد قبول خود را روش نکرداند، برای اتخاذ کوچکترین تصمیمی، ناتوان اند و اضطراب، سرایای وجودشان را فرامی‌گیرد. آنان در واדי تردید زندگی می‌کنند و به نامی‌دی و افسرده‌گی دچار می‌شوند.

آدمی هنگامی که خود را پوچ و درون تهی ببیند و باور کند که دیروزش تباش شده و دروازه‌ی فرداها نیز به رویش بسته است و نتواند پاسخ شایسته‌ای برای این سؤال که «من کیستم؟» بیابد، به «بچران هویت» دچار می‌شود و یاًس و افسردگی، سرپاپی و وجودش را فراخواهد گرفت و به سختی و رکود روی می‌آورد یا بر عکس به خودآزاری، خودکشی و دیگر آزاری می‌پردازد. بسیارند انسان‌هایی که در اوج ثروت و مکنت، خودکشی کرده‌اند یا همه‌چیز را رهای کرده، به سوی کشوری

دوردست راه افتاده‌اند. اینان همان کسانی هستند که همه‌چیز داشتند اما خود را نداشتند، خود را نشناختند و به ارزش‌های خود بی‌نیازند، ندانستند به چه ایمان بیارند و نفهمیدند از آن چه دارند، چگونه استفاده کنند و لذت ببرند.

باور کنیم که خوشبختی و بدیختی، رنج و لذت، فقر و غنا، خوبی و بدی ... همه و همه ساخته و پرداخته ذهن خود ماست. خودبخاتگی، از خوبیگانگی، خودفراموشی، خودکشی ... ناشی از بحرانیست که انسان‌ها به دام آن می‌افتدند. بی‌هویتی، روان را می‌فرساید و دیواره‌های روح را از درون می‌خراسد.

انسان بی‌هویت، روحیه‌اش ضعیف و متزلزل است، اعتماد به نفس ندارد و قدرت تشخیص را از دست داده است، بنابراین به سادگی تحت تأثیر القایات شیطانی و تبلیغات منفی قرار می‌گیرد و به رهجه او را سوی خود بخواند، گرایش می‌یابد و این چیز است که شیاطین، او را به راحتی به بند می‌کشند و در راستای اهداف خود، از او یک عنصر بازنده می‌سازند.

در زندگی همه‌ی ما، گاه لحظاتی پیش می‌آید که احساس ناامنی، خشم و افسردگی، حسادت و ناباوری می‌کنیم. گاه مورد سرزنش و توهین قرار می‌گیریم، اطمینان به خود را از دست می‌دهیم، تحت سلطه‌ی دیگران واقع می‌شویم و در وادی زندگی، مبهوت می‌مانیم. در این میان، هر کسی بر مبنای نظام پاورها و ارزش‌هایی که پذیرفته و هویتی که کسب کرده، عکس العمل نشان می‌دهد. گروهی، شخصیت منفعل و تأثیرپذیر داشته و خیلی سریع رنگ می‌بازند. بنابراین همواره خود را در دریایی گرفتار می‌بینند که ساحل امن سلامت، از هیچ سویی، در آن پیدا نیست.

گروهی دیگر، از شخصیتی محکم و قاطع، عزمی جزم و اراده‌ای استوار برخوردارند. نه خود را به کسی یا چیزی تحمیل می‌کنند و نه اجازه می‌دهند کسی، چیزی را به آنان و زندگی شان تحمیل کند چراکه خود، شرایط را می‌آفرینند و هرچه را که بخواهند، به نفع خود، تغییر می‌دهند. انسانی که دارای هویتی زیبا و مستحکم است، هیچ‌گاه اسیر جویی که بر او تحمیل شده، نمی‌شود.

پس آن چه به انسان بودن تو، ارزش و به فلسفه‌ی زندگی ات، معنا و مفهوم می‌بخشد، هویت توست؛ این که تو خود را چگونه بشناسی، چگونه بینی و برای هر سوالی که در عرصه‌ی حیات از خود می‌پرسی، چه پاسخی داشته باشی، این که در درونت، تلاطمیست و دائم با خود در جنگ و سبیزی یا همه‌ی تضادها و تعارضات، در تو به تفاهم رسیده‌اند، سوتعقابهای برطرف شده‌اند و همه‌ی ترس‌ها و شکست‌ها، جای خود را به آرامش و پیروزی داده‌اند، همه و همه به هویت تو بستگی دارد.

دکتر علیرضا آزمندیان
بنیانگذار تکنولوژی فک